

مریم رجوی: شورای ملی مقاومت ایران، جایگزین دموکراتیک و راه حل برای آینده ایران

سخنرانی در اجلاس سه روزه شورای ملی مقاومت ایران به مناسبت آغاز چهلمین سال تأسیس شورا (۲ تا

۵ مرداد ۹۹)

مرداد ۱۳۹۹

اعضای محترم شورای ملی مقاومت!

شخصیت‌ها و دوستان ارجمند و گرامی که به‌عنوان ناظر در سومین روز اجلاس شورا در جلسه ما حضور دارید، به شما خوشامد می‌گویم و به یکایک شما و تلاش‌هایتان برای آزادی مردم و میهن در این اجلاس از سلسله گردهمایی‌های کهکشان امسال درود می‌فرستم.

اجازه بدهید از جانب شما و همراه با شما، آغاز چهلمین سال حیات شورای ملی مقاومت را به مردم ایران تهنیت بگویم که از رنج و شکنجه ۱۲۰ ساله و از خون دل نسل‌های پی‌درپی خود، امکان برپایی و ماندگاری یک جایگزین دموکراتیک را فراهم ساخته‌اند.

جامعه ایران، تاریخ ایران و انقلاب‌ها و جنبش‌هایی که از مشروطه تاکنون، در جوش و خروش بوده‌اند، استعداد خلق جایگزینی از خود مردم و برای حاکمیت مردم را امکان‌پذیر کرده‌اند. اما رساندن این استعداد به یک واقعیت سیاسی و مادی جز با یک رهبری ذیصلاح و جز با رنج و تلاش بسیار ممکن نبود و این نقش‌آفرینی شایسته‌یی است که مسعود با موفقیت عظیمی به‌اثبات رسانده و از این راه کل جنبش مقاومت را آینده‌دار کرده است.

بله، شرایط تاریخی برای شکل‌گیری آلترناتیو دموکراتیک وجود داشت، اما نه پایه‌گذاری آن مفت و رایگان بود، نه ماندگاری و اعتلایش ساده و ارزان.

در آغاز چهلمین سال تأسیس شورا، ابتدا خاطره شهیدان بزرگی مثل شکرالله پاکنژاد را گرامی می‌داریم که از نخستین مشوقان شورا بود. او از اوائل اردیبهشت ۶۰ که نشریه مجاهد انتشار صفحات ویژه «شورا» را آغاز کرد، این کار را ستود و شورا را «محوری برای تجمع نیروهای انقلاب» خواند.

و یاد نویسنده بزرگ غلامحسین ساعدی را گرامی می‌داریم که در ماهنامه شورا مقاله و مطلب می‌نوشت، هم‌چنین هنرمندان نامدارمان مثل خانم مرضیه، عماد رام، آندرانیک، منوچهر سخایی، استاد عالیوندی، منصور قدرخواه و محمدسیدی کاشانی.

از یاد نمی‌بریم شهیدان والایی مانند دکتر کاظم رجوی و محمد حسین نقدی را که در شمار نمایندگان شورا بودند. اعضای صدیق و پرسابقه شورا مانند مهندس یزدان حاج‌حمزه و مهندس صمد ساجدیان و مهندس حسین شهیدزاده (کاک حسام) و خواهرانم بتول رجایی و زهرا مهرصفت

و مسئولان صدیق کمیسیون‌های شورا، ابراهیم ذاکری و محمدعلی جابرزاده و شهید گیتی گیوه‌چینیان و ده‌ها عضو صدیق و شهید دیگر شورا مانند زهرا رجبی، حسین ابریشمچی و زهره قائمی که در حملات تروریستی یا در قتل عام‌های اشرف و لیبرتی و یا محاصره جنایتکارانه جان باختند.

هم‌چنین یاد مرجان شورشگر و معصومه جوشقانی عزیز را گرامی می‌داریم که هر دو زندانیان مقاوم سیاسی در شکنجه‌گاه‌های خمینی بودند.

سلام بر آن‌ها که تا آخرین دم حیات به عهد خودشان وفا کردند. یکایک آن‌ها بخشی از افتخارات ما، مردم ما و تاریخ ما هستند.

وخامت اوضاع رژیم و آتشفشان آماده فوران قیام‌ها

با تلخکامی و تأسف بسیار این اجلاس شورا در شرایطی برگزار می‌شود که آمار جانگداز قربانیان در داخل میهن اشغال شده، دستکم ۷۶ هزار نفر است. مقاومت ایران به درستی اعلام کرده بود که

خامنه‌ای و روحانی برای سد بستن در برابر خطر قیام و سرنگونی، استراتژی اجساد و کلان تلفات انسانی را در پیش گرفته‌اند. آن‌ها کرونا را فرصت و نعمت و متحد خود علیه مردم ما و منجی رژیم‌شان می‌پندارند. حالا می‌بینیم که داد نماینده خودشان هم در مجلس ارتجاع از گنبد کاووس در آمده و می‌گوید: **انگار قسم خورده‌اند که تمام مردم را بکشند.**

آن‌ها می‌خواهند مردم را مأیوس و سرخورده و منفعل کنند. اما جامعه ایران نشان داد که مغلوب نمی‌شود.

صدور حکم اعدام سه تن از جوانان دستگیرشده در قیام آبان، بر اساس دستور خامنه‌ای و خشم و اعتراض میلیون‌ها نفر در داخل و خارج ایران و سپس خیزش هموطنانمان در بهبهان، آمادگی اجتماعی برای قیام و سرنگونی را نشان داد و این‌که جامعه ایران در هر فرصتی برای قیام حاضر حاضر می‌گردد.

ما هم چنان که در طرح ده ماده‌یی این مقاومت آمده از سال‌ها پیش خواهان لغو حکم اعدام شده‌ایم و بر آن تأکید داریم و همه هموطنان‌مان را به اعتراض هرچه گسترده‌تر علیه این مجازات ضدانسانی به‌خصوص در مورد جوانان مبارز و مجاهد و دستگیرشدگان قیام فرا می‌خوانیم. زندانیان سیاسی باید آزاد شوند و ما باز هم مجامع بین‌المللی و دولت را فرا می‌خوانیم که رژیم آخوندی را برای آزادی زندانیان سیاسی تحت فشار بگذارند.

بله، آخوندها نتوانسته و نخواهند توانست جامعه ما را مغلوب ارباب و اختناق کنند.

آبان آتشین در خون فرو رفت؛ ولی از پا نیفتاد. بهبهان و ماهشهر و شیراز و کرمانشاه و شهریار سرخ فام شدند، اما هم‌چنان مترصد شورش‌اند.

علاوه بر این، رژیم آخوندی در ماه‌های اخیر با زنجیره‌یی از شکست‌ها هم مواجه است:

شکست انتخابات نمایشی که حتی مطابق آمار مهندسی‌شده رژیم، پایین‌ترین درصد مشارکت در ۴۰ سال اخیر را داشته است. و شکست در جلوگیری از گسترش کانون‌های شورشی که به‌رغم همه دستگیری‌ها و سرکوب‌ها، عملیات و فعالیت بی‌وقفه آن‌ها ادامه دارد.

مبارزه پیگیر و خستگی‌ناپذیر مجاهدین، جانفشانی اعضای کانون‌های شورشی، و نقش هدایت‌کننده مسئول شورا در سمت‌دادن به نیروی جنگنده ضد رژیم و جوانان قیام‌آفرین، نتایج درخشانی در اعتلای مقاومت ما در این دو سال داشته است.

امروز تمام وحشت رژیم این است که آتشفشان قیام، دوباره از یک شکاف فوران کند و سراسر کشور را فراگیرد. واقعیت وحشتناک برای رژیم این است که دستگاه سرکوب، شکننده و بی‌پشتوانه شده است.

مماشات دولت‌های غرب با رژیم، به‌میزان زیادی تغییر کرده و حفاظت و نوازش آخوندها جای خود را به‌لیست‌گذاری و تحریم داده است. هم‌چنین هلاکت سردرژخیم قاسم سلیمانی، علاوه بر وارد کردن یک ضربه جبران‌نشده به نیروی سرکوب و تروریسم، تأثیر روانی عظیمی بر پاسداران به‌جا گذاشته است.

در این اوضاع، رژیم برای نجات خود با همان استراتژی اجساد، گرد مرگ و یأس در جامعه می‌پاشد تا راه قیام را ببندد. هم‌زمان برای تأمین هزینه‌های خود با گران‌کردن نان و برق و بنزین و گازوئیل پی‌درپی دست در جیب مردم می‌کند و در عین حال به‌قراردادهای وطن‌فروشانه با طرف‌های خارجی رو آورده یا چشم‌انتظار انتخابات آمریکاست تا شاید سیاست امتیازدادن به رژیم احیا شود. اما آتشفشان آماده فوران در دل جامعه و فرسایش شدید بنیادهای اقتصادی، اجتماعی و سیاسی رژیم، اوضاع حکومت را به‌چنان وخامتی رسانده که دیگر امدادهای غیبی هم نمی‌تواند نجاتش بدهد.

این درس تاریخ را هم نباید از یاد برد که وقتی رژیم شاه در شرایط سرنگونی قرار گرفت، با وجود برخورداری از حمایت‌های گسترده دولت‌های غرب، در مقابل عزم مردم ایران دوام نیاورد.

مقاومت ایران در چنین شرایطی، با برگزاری بزرگترین گردهمایی اینترنتی جهان، همین عزم جزم مردم ایران را بازتاب می‌کند و آن را رو در روی آخوندهای مرگ‌آفرین و ضدبشر جلا و صیقل می‌دهد. این مقاومت پیام‌آور ایستادگی و شور زندگی و پیشرفت و پیروزی در سخت‌ترین شرایط است.

نه شاه نه شیخ

امروز که ۳۹ سال از حیات و فعالیت شورای ملی مقاومت را پشت سر داریم، اجازه بدهید با این سوال بر نقش حقیقی این جایگزین در جامعه و تاریخ ایران متمرکز شویم که:

- شورای ملی مقاومت چه تضادهای اساسی را در مبارزه تاریخی میان مردم ایران و رژیم ولایت فقیه حل کرده است؟ و برای آینده پس از سرنگونی رژیم چه بنیادها و سنگ‌بناهایی را تأسیس کرده که مانع بازگشت دوباره کشور به دیکتاتوری و ارتجاع و وابستگی شود؟

در یک قرن گذشته دو جریان اساسی به موازات هم در حال پیدایش و رشد بوده‌اند:

جریان اول، یک نظام به شدت مستبد است که رژیم‌های سلطنتی و آخوندی به‌رغم تفاوت ماهوی فاحش خود، در بنای آن همدست بوده‌اند و جریان دوم، برپایی یک جایگزین از درون جبهه مردم و برای حاکمیت آزادی و جمهور مردم است. این چکیده تاریخ سیاسی یک صد سال اخیر است.

مرور این تاریخ، نتیجه مهم دیگری را هم به دست می‌دهد:

این که الگوی سلطنت که الگوی وابستگی و استبداد است، شکست خورد. الگوی ولایت فقیه نیز که الگوی استبداد دینی است، شکست خورده است؛ استبداد سیاه رضاخانی ایران را در ورطه اشغال متفقین رها کرد، دیکتاتوری پسرش به حاکمیت ارتجاع مذهبی منجر شد، خمینی ایران را با جنگ هشت ساله و با قتل عام و نسل‌کشی جنون‌آسا در هم کوبید و خامنه‌ای ایران را در جنگ‌های منطقه‌یی و در سرکوب و گرسنگی و بیماری فرو برد.

پس هر دو الگو شکست خورده‌اند و راه حل، همین شورا است که از نفی وابستگی و نفی استبداد دینی سربرداشته است. همه می‌دانیم که شالوده شورای ملی مقاومت ایران از روز اول، «نه شاه، نه شیخ» بوده است. مرزبندی «نه شاه، نه شیخ» یعنی نفی نظام‌هایی که بر شکنجه و کشتار و غارت و وطن‌فروشی و بر محروم سازی مردم استوارند. در مقابل دو دیکتاتوری شاه و شیخ، شورای ملی مقاومت بر اصل آزادی‌ها و حاکمیت مردم استوار شده است. یعنی:

رأی و انتخاب آزادانه یکایک مردم، آزادی و دموکراسی، برابری زن و مرد، خودمختاری ملیت‌ها، حقوق بشر، مشارکت مردم در سرنوشت خودشان، عدالت اجتماعی و اقتصادی و هم‌چنین همبستگی ملی. همه این‌ها موضوع نبرد ما با ارتجاع حاکم از شروع حکومت خمینی تا امروز است.

انتقال حاکمیت به مردم ایران

در انقلاب مشروطه وقتی که مردم برای اعتراض به خیابان‌ها آمدند، برای اولین بار کلمه ملت ایران را بر زبان آوردند. تمام مسأله شورا همین است. حاکمیت مردم.

همان طور که می‌دانید اعضا و جریان‌های تشکیل‌دهنده این شورا از روز اول در برابر غصب حاکمیت مردم توسط خمینی ایستاده‌اند و از جمله به قانون اساسی ولایت فقیه رأی نداده‌اند.

شورا وظیفه خود را انتقال حاکمیت به مردم ایران می‌داند. برنامه شورا حق تصمیم‌گیری و تعیین سرنوشت توسط مردم را به رسمیت شناخته و اعلام کرده است که «احراز حاکمیت مردمی... ارزشمندترین ره‌آورد مقاومت عادلانه مردم ایران است»¹.

و لازمه حاکمیت مردم، «تأمین و تضمین هر چه بیشتر وسایل، امکانات و طرق دخالت و مشارکت همه مردم در اخذ و اجرای تصمیمات است»².

در واقع روح اساسی برنامه شورا، چکیده طرح‌ها و مصوبات‌اش و مضمون مهم‌ترین موضع‌گیری‌ها و بیانیه‌هایش در یک کلام، اصل حاکمیت مردم، به جای حاکمیت و ولایت شیخ و شاه است.

استحاله‌ناپذیری رژیم و ضرورت سرنگونی

شورا در بیانیه‌ها و قطعنامه‌های خود از شروع دهه 60 تا به حال با تحلیل ماهیت رژیم و با استناد به تجربه‌های عینی نشان داده که رژیم ولایت فقیه نه استحاله‌پذیر است، نه اهل اصلاح، نه مذاکره‌پذیر است نه با صلح و صلح‌طلبی سنخیتی دارد.

در سال‌های ابتدای دهه ۶۰، وقتی که عده‌یی برای توجیه روابط خود با رژیم، نغمه‌های استحاله‌پذیری را شروع کرده بودند، شورا اعلام کرد:

---

¹ - برنامه شورای ملی مقاومت

² - مقدمه طرح شورای ملی مقاومت برای خودمختاری کردستان ایران

هرگونه شبهه تحول‌پذیری و القای قابلیت اصلاح این رژیم همدستی با آن و خیانت به عالی‌ترین مصالح مردم ایران و آرمانهای آزادی‌خواهانه آن‌هاست:

وقتی که خمینی مرد و رفسنجانی مانور میانه‌روی را شروع کرد، شورا اعلام کرد: «این رژیم نه «معتدل» و «میانه‌رو» خواهد شد و نه قادر خواهد بود به «بازسازی» کشور بپردازد و از تروریسم و ارتجاع دست بردارد».³

پس از روی کار آمدن آخوند خاتمی هم شورای ملی مقاومت تصریح کرد: «نظام ولایت‌فقیه... ظرفیت رفرم، گشایش، اصلاح و استحاله ندارد» و داردسته‌های اصلاح طلب قلبی رژیم، هدف‌شان «چیزی جز طولانی‌تر کردن عمر همین رژیم پیرامون «عمود خیمه نظام» نیست».⁴

برپایی جنبش صلح و طرح صلح شورا

یکی از بزرگ‌ترین خدمات شورای ملی مقاومت، برپایی جنبش صلح در کوران جنگ دیوانه‌وار خمینی با عراق بود. این جنگ یک میلیون کشته در طرف ایران بر جا گذاشت. ویرانی‌های این جنگ هنوز که هنوز است بازسازی نشده و زخم و درد آوارگان آن التیام پیدا نکرده است.

شورا در اسفند سال ۱۳۶۰، در سند وظائف مبرم دولت موقت، «پایان بخشیدن فوری به جنگ ایران و عراق و برقراری صلح عادلانه بر اساس تمامیت ارضی و حقوق مردم ایران» را جزو وظائف خود اعلام کرد.

می‌دانید که پس از این که در سوم خرداد ۱۳۶۱ قوای عراقی خاک ایران را ترک کردند، در حالی که خمینی هم‌چنان به جنگ ادامه می‌داد، مسئول شورا با شجاعت پرچم صلح را برافراشت و با ریسک‌پذیری فوق‌العاده علیه جنگ شومی قیام کرد که خمینی با یک فریبکاری عظیم، آن را یک امر ملی و دینی جلوه می‌داد.

شورای ملی مقاومت جنبش دامنه‌داری را با شعار صلح و آزادی پیش برد و در اسفند همان سال، طرح صلح خود را به تصویب رساند. این طرح با تأکید بر قرارداد ۱۹۷۵ الجزایر و «مرزهای زمینی و رودخانه‌یی» مندرج در آن و با تأکید بر «ارجاع مسأله تعیین خسارت‌های ناشی از جنگ به دیوان بین‌المللی لاهه...» منافع ملی ایران را در بالاترین سطح تضمین می‌کرد. این طرح همان زمان به‌عنوان مبنای شروع گفتگوهای صلح، مورد استقبال دولت

---

³۷۱ - بیانیه سالانه شورا - ۳۰ تیر ۳۷۱

⁴۷۸ - بیانیه ۲۵ فروردین ۴۷۸

عراق قرار گرفت. اما رژیم آخوندی ۱۷ سال پس از سقوط دولت پیشین عراق، هنوز قادر به امضای چنین توافقی با دولت‌های تحت نفوذ خودش در عراق نشده است.

مصالح ملی ایران

از طرح صلح تا جنبش صلح و مبارزه بی‌وقفه با فعالیت مخفی رژیم برای ساختن بمب اتمی و افشای قراردادهای میهن‌برداشته این رژیم، همه جا شورا دفاع از منافع ملی را پیشرو خود داشته است.

از خرداد سال ۱۳۷۰ که هنوز کسی کم‌ترین توجه یا اطلاعی درباره پروژه‌های اتمی رژیم نداشت، شورا تلاش گسترده خود را برای افشای این پروژه‌ها شروع کرد و در سال‌های اول دهه ۱۳۸۰ با روشنگری‌های مستند خود مخفی‌کاری ۱۸ ساله رژیم در برنامه بمب‌سازی هسته‌یی را درهم شکست. ما با شعار ایران غیراتمی گام‌های بلندی در این راستا برداشتیم.

شورا در بیانیه سالانه ۱۳۸۳ اعلام کرد: «ما به حکم احساس مسئولیت انسانی، ملی و میهنی و مواضع صلح‌طلبانه خود، به افشای مراکز مخفی، که حکومت آخوندی برای تولید بمب اتمی در شهرهای نظنز و اراک به وجود آورده بود، پرداختیم تا مراجع مسئول بین‌المللی از وقوع این فاجعه جلوگیری کنند.»

همبستگی ملی

یکی دیگر از مسائل اساسی که شورا موفق به حل آن شده، ایجاد یک ظرفیت دمکراتیک، برای ائتلاف و همکاری کسانی است که برای سرنگونی رژیم مبارزه می‌کنند.

در این راستا شورا در سال ۱۳۸۱ طرح جبهه همبستگی ملی را از تصویب گذراند و اعلام کرد که آماده همکاری با همه نیروهای جمهوری‌خواهی است که با التزام به نفی کامل نظام ولایت فقیه و همه جناح‌ها و دسته‌بندی‌های درونی آن، برای استقرار یک نظام سیاسی دمکراتیک و مستقل و مبتنی بر جدایی دین از دولت، مبارزه می‌کنند. از آن پس نیز مقاومت ایران، هم‌چنان که مسئول شورا در روزهای پس از قیام دی ۱۳۹۶ اعلام کرد، «به دور از هرگونه تنگ‌نظری و پافشاری بر مواضع و برنامه و مصوبات خود، پیوسته به جبهه همبستگی ملی برای سرنگونی استبداد مذهبی فراخوان داده است».⁵

---

⁵ - اطلاعیه شماره ۴ - ۱۶ دی ۱۳۹۶

به خاطر اهمیت موضوع و ثبت در سینه تاریخ، در شرایطی که شورای ملی مقاومت در این 40 سال با فاصله غیرقابل قیاس با سایرین، بالاترین و مؤثرترین نیروی ضد رژیم ولایت فقیه بوده و بالاترین رنج و رزم و خون و فدا را هم داشته، ببینید که باز همین شورا، تا کجا به خاطر همبستگی در چارچوب جبهه خلق انعطاف نشان داده است. متن را عیناً از روی موضعگیری مسئول شورا در تاریخ 16 دی 96 می‌خوانم:

«شورای ملی مقاومت، به دور از هرگونه تنگ نظری و پافشاری بر مواضع و برنامه و مصوبات خود، پیوسته به جبهه همبستگی ملی برای سرنگونی استبداد مذهبی، فراخوان داده و اعلام کرده است که آماده همکاری با همه نیروهای جمهوری خواهی است که با التزام به نفی کامل نظام ولایت فقیه و همه جناح‌ها و دسته‌بندی‌های درونی آن، برای استقرار یک نظام سیاسی دموکراتیک و مستقل و مبتنی بر جدایی دین از دولت، مبارزه می‌کنند.»

جدایی دین و دولت

پاسخ این شورا به تجربه فاشیسم مذهبی و استبداد وحشی تحت نام اسلام، طرح رابطه دین و دولت است که در آبان سال ۱۳۶۴ توسط شورا به تصویب رسید.

برنامه شورا دین اجباری و اجبار دینی را مردود می‌شناسد و هرگونه «استفاده از تبعیض و امتیاز و اجبار سیاسی و اجتماعی» در رابطه با اسلام را رد می‌کند.

برنامه شورای ملی مقاومت در سال ۶۰ بر «تساوی حقوق سیاسی و اجتماعی همهٔ احاد ملت» و ملغی‌شناختن «همهٔ امتیازات جنسی و قومی و عقیدتی» تأکید دارد. البته نفس تشکیل همین شورا و مناسبات نیروهای آن، به معنای ارائهٔ یک الگوی عملی از جدایی دین و دولت و یک جمهوری آزاد و برابر است.

این طرح از یک طرف تصریح می‌کند که «هیچ دین و مذهبی را، به هیچ عنوان، دارای حق و امتیاز ویژه‌ی نمی‌شناسد»⁶، از طرف دیگر بر «آزادی ادیان و مذاهب» تأکید دارد.

این طرح، در ماده اولش تأکید می‌کند: «اعمال هرگونه تبعیض در مورد پیروان ادیان و مذاهب مختلف در برخورداری از حقوق فردی و اجتماعی ممنوع است. هیچ یک از شهروندان به دلیل اعتقاد یا عدم اعتقاد به یک دین یا مذهب در امر انتخاب‌شدن، انتخاب‌کردن، استخدام، تحصیل، قضاوت و دیگر حقوق فردی و اجتماعی مزیت یا محرومیتی نخواهد داشت» و ماده سوم آن تصریح می‌کند: «صلاحیت مقام‌های قضایی ناشی از موقعیت مذهبی و عقیدتی آنان نیست و قانونی که ناشی از مرجع قانون‌گذاری کشور نباشد، رسمیت و اعتبار نخواهد داشت.»

⁶ - طرح شورای ملی مقاومت دربارهٔ «رابطهٔ دولت موقت جمهوری دموکراتیک اسلامی ایران با دین و مذهب». آبان 1364

در حقیقت شورا به حل مسأله‌ی موفق شده که در جریان مباحث متمم قانون اساسی مشروطه در مجلس اول سرباز کرد و همان موقع جبهه‌بندی بزرگی میان مشروطه‌خواهان و مدافعان حکومت قانون و دموکراسی از یک طرف و مشروعه‌خواهان و طرفداران شیخ فضل‌الله یعنی اسلاف آخوندهای حاکم از طرف دیگر، ایجاد کرد. مشروعه‌خواهی سرانجام به استبداد زیر پرده دین در حکومت ولایت فقیه انجامید که 42 سال است مردم ایران با گوشت و پوست و استخوان آن را لمس می‌کنند.

درست در مقابل این استبداد دینی، سازمان مجاهدین به عنوان عضو همین شورا اسلامی را نمایندگی می‌کند که آنتی‌تز ارتجاع خمینی و جاهلیت و ارتجاعی است که او و رژیم ولایت فقیه نمایندگی کرده‌اند. وقتی در این شورا، جنبشی مانند مجاهدین با این دیدگاه ترقی‌خواهانه، بر لغو هر گونه امتیاز در مورد پیروان هر دینی صحه می‌گذارد، طرح جدایی دین و دولت را از انواع عبارت‌پردازی‌های رایج واقعاً متمایز می‌کند و از پشتوانه جدی و عظیمی برخوردار می‌شود.

برابری زن و مرد

شورای ملی مقاومت، با یک مبارزه پیگیر و بی‌وقفه علیه ستم‌ها و نابرابری‌های فاجعه‌باری که به زنان ایران روا شده، طرح روشنی برای رفع این نابرابری‌ها، ارائه کرده است. این طرح که ۳۳ سال پیش به اتفاق آراء تصویب شده، بر قرار گرفتن زن ایرانی در جایگاه شایسته خود تاکید کرده که الهام‌بخش مبارزه زنان ایران برای کسب آزادی و برابری شده است. هم‌چنان که جایگاه زنان در این شورا و سازمان‌های عضو آن و ارتش آزادیبخش ملی ایران، فصل جدیدی در جایگاه زنان در کل جامعه ایران گشود. در نقطه مقابل، رژیمی است که به‌یاد دارید در آن سال‌ها در مجلس خود، حتی از قبول یک کمیسیون نمایشی زنان خودداری کرد و آن را به کمیسیون خانواده بدل کرد.

خودمختاری ملیت‌ها

یکی دیگر از مهم‌ترین مسائلی که شورای ملی مقاومت از شروع تأسیس خود اکیداً مورد توجه قرار داده، خودمختاری ملیت‌های ستمزده است. البته از شروع حاکمیت خمینی، نیروهای تشکیل‌دهنده این شورا در مقابل سرکوب هموطنان کرد، عرب، ترکمن و سایر ملیت‌ها توسط این رژیم ایستادند. شورا در برنامه خود تأکید کرده که همه ملیت‌ها و همه شاخه‌ها و تنوعات ملی وطن‌مان باید از خودمختاری داخلی برخوردار باشند و تأکید می‌کند که حقوق و آزادی‌های فرهنگی و اجتماعی و سیاسی آن‌ها در چارچوب وحدت، حاکمیت و یکپارچگی کشور باید تأمین شود.

شورا به طور خاص، یک طرح ۱۲ ماده‌یی برای خودمختاری کردستان ایران در سال ۶۲ تصویب کرد، که به‌رغم گذشت سه دهه، هنوز هم یکی از جامع‌ترین الگوهای جهانی است.

الگویی برای یک ایران دمکراتیک

مسئول شورا از آغاز می‌گفت ما «می‌خواهیم الگویی را ارائه بدهیم که بر اساس آن تمامی مسائل‌مان در ایران پس از خمینی در یک فضای دمکراتیک و در یک راستای مردمی قابل حل و فصل باشد».⁷

شورای ملی مقاومت به این تعهد وفادار است که هدف‌اش نه کسب قدرت بلکه انتقال قدرت به مردم ایران است. طبق مصوبات شورا، دولت موقت بایستی حداکثر طی ۶ ماه از طریق یک انتخابات آزاد، مجلس موسسان و قانونگزاری ملی را تشکیل دهد. وظیفه «انتقال حاکمیت» تا آنجا که به دولت موقت مربوط می‌شود، به محض تشکیل «مجلس موسسان و قانونگزاری ملی»، پایان می‌پذیرد.

از دیگر ارزش‌ها و سنت‌های این شورا و منش دمکراتیک آن رعایت این قاعده است که تعادل قوا در مناسبات درونی خود را مردود شناخته و به جای آن قاعده «رأی متساوی» و «هر عضو یک رأی» را در پیش گرفته است. اعم از این که نماینده یک سازمان، مثلاً مجاهدین باشد یا یک شخصیت منفرد که عضویت شورا پذیرفته شده است.

این روش در تاریخ ائتلاف‌های سیاسی بی‌سابقه است. زیرا هر ائتلافی بر اساس توازن قوای احزاب شرکت‌کننده‌اش شکل می‌گیرد، سپس همه تصمیم‌ها و توافق‌ها بر پایه همین توازن صورت می‌گیرد؛ در نتیجه نه فقط شخصیت‌های منفرد بلکه جریان‌های کوچک‌تر هم نقشی پیدا نمی‌کنند.

و همه شما شاهد هستید که در طول این سالیان مسئول شورا، هرگز و هیچ‌گاه هیچ طرح و تصمیمی را بدون اقتناع و به‌دست‌آوردن توافق سازمان‌ها و شخصیت‌های عضو شورا پیش نبرده است.

یعنی شورا در مناسبات درونی خود، اصل را بر بحث و اقتناع گذاشته و در تصویب تمام طرح‌ها و مصوبات خود بدون استثنا از این اصل پیروی کرده است. مخصوصاً که ما در تبعید هستیم و دور از خاک میهن، حفظ ائتلاف و اتحاد و حرکت شورایی به واقع کار مشکلی است.

در برنامه شورا هم آمده است که علاوه بر عبور همگان «از بوته آزمایش نظرسنجی و انتخاب عمومی»، تا آنجا که امکان‌پذیر است، باید «شیوه بحث و اقتناع عمومی و آزاد»⁸ در پیش گرفته شود.

- مسئول شورای ملی مقاومت، سخنرانی به‌هنگام تصویب طرح آزادی‌ها و حقوق زنان - ۴ اردیبهشت ۷۶۶

- برنامه شورای ملی مقاومت، فصل سوم، ماده چهارم 8

شورای ملی مقاومت با ارائه یک برنامه پیشرو و طرح‌های پیش‌تازانه برای ایران آزاد فردا، سطح سیاسی و درجه ترقی خواهی جنبش مبارزاتی و جامعه ایران را اعتلا بخشیده است.

اعتبار و جدیت طرح‌ها و مصوبه‌های شورا از آن جاست که موضوع تعهد جنبشی است که پیوسته در حال مقاومت و نبرد در برابر رژیم آخوندیست و در برانگیختن نسل پیشرو جامعه ما به طرف یک چشم‌انداز رهایی‌بخش موثر بوده است.

همین مبارزه بی وقفه، دینامیسم ماندگاری شورا و اعتلای آن بوده و هست.

تاجایی که من می‌دانم شورا تنها نمونه در تاریخ سیاسی معاصر است که خروج، یا اخراج یا خیانت مدعیان یا پیوستن آن‌ها به اردوی رژیم را - مورد به‌مورد - با شفافیت کامل، در بیانیه‌ها، قطعنامه‌ها و نشریات و به‌خصوص گزارش‌های مسئول شورا با مردم ایران در میان گذاشته است. در این خصوص، ما هیچ‌گاه با هیچ‌کس و هیچ‌جریانی در این ۴۰ سال، شروع‌کننده نبودیم. بلکه همان‌طور که مسئول شورا بارها به مناسبت‌های مختلف گفته ما پایان‌دهنده مشکل ایجاد شده بوده‌ایم چرا که معیار یگانه ما نبردمان برای سرنوشتی رژیم است.

به خصوص در مورد کسانی که با عبور از خط قرمزهای شورا در صدد راه‌یابی به نزد آخوندها بودند یا در دام وزارت اطلاعات افتادند و خود را به اصطلاح منتقد شورا و مجاهدین قلمداد کردند این هم از فرازهای این شورا در این سالیان بوده است.

از قدیم گفته‌اند به آن صنعتگری اعتماد کنید که از سحر تا شام صدای پتک از کارگاهش قطع نمی‌شود. مردم ایران نیز به این مقاومت اعتماد می‌کنند زیرا چهل سال است یک سره طنین پتک‌های نبرد و پیکار این جنبش را می‌شنوند.

مسئول شورا، برای حراست از خون‌ها و رنج‌های مردم ایران و رشیدترین فرزندان‌شان، و برای تضمین آینده ایران، این جایگزین را پیشنهاد و پی‌ریزی و با آزمایش‌ها و رنج بسیار پایداری آن را در این ۴۰ ساله تضمین کرده و می‌کند.

اعضای پایدار و پشتیبانان وفادار شورا هم در این چهار دهه نشان دادند که به این رسالت عمیقاً آگاهند و نشان داده‌اند که برای حفظ این جایگزین مستقل در برابر هیچ دولت و قدرتی کوتاه نمی‌آیند و کم‌ترین خدشه‌یی به آن را تحمل نمی‌کنند.

نشان داده‌اند که برای نگاهبانی از مرزها و حصارهای مردم ایران در برابر تمامیت رژیم ولایت فقیه، هر قیمتی را پرداخته و می‌پردازند.

نشان داده‌اند که در هر تلاطمی، در هر آزمایشی، در هر سختی و زیر هر فشاری، از تمرکز تمام عیار خود روی مبارزه برای سرنگونی رژیم دست بر نمی‌دارند و همه چیز را در کفه مبارزه و مقاومت برای آزادی می‌ریزند. به این دلیل است که اردوی دشمنان رنگارنگ مردم ایران به سردمداری آخوندها، این همه از شنیده شدن صدای این مقاومت وحشت دارند، به این دلیل است که در طنین صدای این مقاومت، ناقوس مرگ خود را می‌شنوند، به این دلیل است که خدم و حشم ولایت فقیه از هر واژه این مقاومت تا هر گردهم‌آیی‌اش به خود می‌لرزند. این شورا در واقع فشرده و تاریخچه تکامل مبارزات ۴۰ ساله مردم ایران با آزمایش‌ها و نشیب و فرازهای بسیار است. این شورا بخشی از تاریخ ایران و در واقع چتر سیاسی نبرد خلق برای آزادی، استقلال، عدالت و پیشرفت اقتصادی و اجتماعی است.

تاریخ آینده ایران، در هر حال، جایگاه ویژه مسول شورا و حرکت عظیم او را ارج خواهد گذاشت و عمیقاً تحت تأثیر این جایگزین دمکراتیک و خدمات بزرگ آن برای پیشبرد آرمان آزادی و حاکمیت مردم است. شورای ملی مقاومت از روز اول تا امروز، با افتخار تمام پای این نبرد تاریخی ایستاده و می‌ایستد تا روز پیروزی و انتقال حاکمیت به مردم ایران.

سخن‌انم را به مناسبت سالگرد نبردهای فروغ جاویدان با سرخ‌ترین درودها به جاودانه فروغ‌های آزادی، شهیدان فراموشی‌ناپذیر ملت ایران به پایان می‌برم. آن‌ها برای همان هدفی قیام و جانفشانی کردند که این شورا به خاطر آن تأسیس شد. و این رسالتی که مقاومت ما به آن متعهد است و آن را به اتکای مردم ایران، به پیروزی خواهد رساند.

از همه شما متشکرم.